

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 3544/C8/4204

Data: 21.11.2025

Prin contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 74848/27.10.2025, formulată de, cu sediul în sat, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., CUI RO..., reprezentată prin administrator, împotriva raportului procedurii nr. 4511/17.10.2025 și a comunicării privind rezultatul procedurii nr. 4517/17.10.2025, emise de, cu sediul în, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii proprii simplificate organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect „.....”).

Prin cererea de intervenție voluntară în interes propriu, înregistrată la Consiliu cu nr. 75861/29.10.2025, ..., cu sediul în cu punct de lucru în municipiul, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată legal de – administrator, a solicitat admiterea cererii de intervenție, în principal, ca cerere de intervenție în interes propriu și, în subsidiar, ca fiind în interesul autorității contractante, iar pe fond, respingerea contestației ... ca neîntemeiată și nelegală.

Contestația și cererea de intervenție vor fi soluționate împreună, având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, precum și prevederile art. 67 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin contestația formulată, ..., în calitate de ofertant a cărui ofertă a fost clasată pe locul 2, critică decizia autorității contractante de a declara câștigătoare a procedurii oferta depusă de OK GUARD SRL, apreciind că aceasta ar fi trebuit respinsă ca inacceptabilă și neconformă.

Raportat la prevederile legale în materie, la durata contractului, la numărul de posturi și numărul total de ore precizate în caietul de sarcini, contestatorul apreciază că tariful de lei, respectiv de 27,6 lei/oră, ofertat de este nejustificat de scăzut, nefiind rezultatul liberei concurențe. În aprecierea contestatorului, tariful în cauză a fost determinat de calculul greșit al indemnizației de concediu de odihnă și de neinclusiunea cheltuielilor solicitate prin documentația de atribuire, respectiv de cuprinderea în cadrul cheltuielilor directe și indirecte a unor prețuri care nu sunt rezultatul liberei concurențe și care nu pot fi justificate.

Potrivit calculelor contestatorului care prezintă 3 variante de calcul a indemnizației de concediu de odihnă, pentru respectarea prevederilor art. 150 alin. (1) din Codul Muncii ar rezulta o sumă de 2,042 lei/oră/agent față de 1,98 lei/oră/agent cât a ofertat

De asemenea, în ceea ce privește cheltuieli directe și indirecte, contestatorul atrage atenția, că, în cadrul acestora, ofertantul declarat câștigător a cuprins cheltuieli administrative/de regie în valoare de 0,01 lei/oră, respectiv 97,09 lei pentru toate cele 9 posturi de agenți, pentru întreaga durată a contractului de 230 de zile, suma fiind apreciată ca insuficientă față de complexitatea unui contract precum cel face obiectul procedurii. În plus, arată că a prevăzut în propunerea financiară și

- alte cheltuieli (echipamente de lucru iarnă/vară, control și instruire, vize medicale, calificare profesională obligatorie) în valoare de 0,02 lei, oră, respectiv de 194,18 lei, pentru toate cele 9 posturi;

- costuri cu telefonie mobilă care depășesc suma de 2,85 lei/post/lună, fără ca în această valoare să fie incluse și costurile cu echipamentele de lucru iarnă/vară, contabilitate, control și instruire, vize medicale, calificare profesională obligatorie, monitorizare și intervenție rapidă, instruire în materie SSM, PSI și SU, celelalte dotări necesare (batoane, spray-uri, fluieri, ecusoane, lanterne, registre etc.).

Prin urmare, contestatorul apreciază că, în evaluarea ofertei, autoritatea contractantă nu a verificat includerea în ofertă a cheltuielilor obligatorii cu medicina muncii, costurile anulate pentru pregătirea continuă, costurile lunare obligatorii cu telefonie mobilă, costurile cu instruirea în materie de SSM, PSI și SU, costurile cu serviciile de monitorizare prin dispecerat și intervenție rapidă și montarea butonului de panică la liceul „Aurel Vlaicu” Breaza, costurile aferente șefului de obiectiv Iacob Marcel, costurile aferente managerului de securitate Selea Ionel și alte costuri administrative și necesare îndeplinirii contractului.

În aceste condiții, apreciază că se impune reevaluarea ofertei depuse de OK GUARD SRL.

Prin punctul de vedere înregistrat la Consiliu cu nr. 75925/29.10.2025, autoritatea contractantă a solicitat respingerea contestației depuse de În combaterea motivelor și argumentelor prezentate de contestator, autoritatea contractantă arată că referitor la propunerea financiară prezentată de, comisia de evaluare a purtat cu acesta o corespondență de clarificare, răspunsul ofertantului fiind apreciat concludent iar oferta acestuia fiind declarată câștigătoare a procedurii în condițiile în care a avut prețul cel mai scăzut.

În susținerea celor afirmate, autoritatea contractantă face trimitere la informațiile consemnate în raportul procedurii nr. 4511/17.10.2025 și la adresa de comunicare a rezultatului procedurii transmisă la data de 17.11.2025.

Prin cererea de intervenție formulată în cauză, ... arată că oferta sa a fost depusă în conformitate cu cerințele documentației de atribuire, respectând cerințele tehnice și financiare impuse și prețul ofertat este realist, competitiv și sustenabil, reprezentând 97,55% din valoarea estimată a contractului.

Potrivit intervenientului este eronată susținerea că ar fi necesari minim 9 agenți de pază; în realitate, cerința stabilește numărul de posturi de pază care trebuie asigurate simultan, nu numărul fix de persoane; nicăieri în documentația nu se impun 9 agenți de pază ci doar acoperirea permanentă a celor 9 posturi pe durata programului menționat. Prin urmare, arată că un ofertant are dreptul să organizeze activitatea prin combinarea de norme full-time și part-time, atât timp cât fiecare din cele 9 posturi este acoperit integral în programul solicitat și cu personal calificat.

Or, oferta depusă respectă această cerință, prevăzând acoperirea tuturor celor 9 posturi de pază, astfel cum reiese din Anexa 1 a ofertei.

Referitor la criticile privind concediul de odihnă, intervenientul apreciază ca incorecte calculele contestatorului. În realitate, conform art. 145 din codul muncii durata minimă a concediului de odihnă este de 20 de zile lucrătoare, iar art. 150 din același act normativ prevede că indemnizația de concediu nu poate fi mai mică decât salariul de bază corespunzător perioadei respective. În calculul propus (1,98 lei/oră) raportarea s-a făcut la durata efectivă a contractului (7,562 luni), nu la an calendaristic, astfel cum a procedat în mod greșit contestatorul.

Pe de altă parte, diferența invocată de contestator, de 0,06 lei/oră, nu poate fi calificată abatere materială, deoarece se încadrează în marja normală de rotunjire contabilă.

În ceea ce privește criticile legate de cheltuielile administrative, indirecte și alte costuri operaționale, intervenientul precizează că, în oferta depusă, a declarat cheltuieli administrative/regie: 0,01 lei/ora/agent și cheltuieli indirecte (dotări, logistică, monitorizare, medicina muncii, instruire): 0,02 lei/ora/agent. În opinia sa aceste costuri nu sunt unele derizorii ci costuri optimizate în baza existenței unei infrastructuri deja amortizate în contabilitate (echipamente, uniforme, mijloace de comunicare, autoturisme), utilizării personalului administrativ și logistic comun pentru mai multe contracte gestionate de punctul de lucru Campina, ceea ce permite împărțirea costurilor fixe, externalizării unor servicii în regim de abonament (medicina muncii, pregătire profesională, SSM, PSI), cu costuri fixe anuale deja acoperite la nivel de societate și utilizării dispeceratului și autovehiculului de intervenție existente în zona Campina-Breaza, fără cheltuieli suplimentare.

Mai arată că, prin comisia de evaluare, autoritatea contractantă și-a îndeplinit în mod legal atribuțiile, activitatea acesteia fiind detaliată în Raportul procedurii nr. 4511/17.10.2025.

Preliminar, Consiliul constată că a făcut dovada constituirii cauțiunii, depunând la dosar, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. din data de 29.10.2025, eliberată de CEC Bank, în cuantum de 5.495 lei.

Din documentele depuse de părți și din susținerile acestora, Consiliul constată următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat o procedură simplificată proprie, în vederea atribuirii contractului având ca obiect „.....”, prin publicarea în SEAP anunțului publicitar Valoarea totală estimată a contractului care urmează a fi atribuit este de fără TVA, criteriul de atribuire fiind „prețul cel mai scăzut”.

Consiliul apreciază că cererea intervenientei ... prezintă natura juridică a unei intervenții accesorie, deoarece sprijină poziția autorității contractante, în sensul respingerii contestației formulate de ofertantul

Având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, art. 64, art. 65 și art. 67 din Codul de procedură civilă, dar și faptul că ..., în calitate de ofertant câștigător, a solicitat respingerea contestației formulate de ofertantul ., Consiliul admite, în principiu, cererea de intervenție, astfel cum a fost calificată.

Analizând conținutul criticilor din contestație aflată la dosarul cauzei, Consiliul constată că operatorul economic SRL este

nemulțumit de evaluarea pe care a realizat-o autoritatea contractantă și solicită cele din partea introductivă.

CRITICA 1 – Indemnizația de concediu de odihnă calculată incorect de

Contestatoarea susține că oferta financiară depusă de SRL este neconformă întrucât indemnizația aferentă concediului de odihnă a fost calculată la valoarea de 1,98 lei/oră, astfel cum rezultă din Anexa 1 la Formularul 5 – Fundamentarea tarifului, anexată la propunerea financiară a ofertantului. Contestatoarea arată că valoarea de 1,98 lei/oră conduce la o indemnizație de 3.928,34 lei, sumă inferioară salariului minim brut pe țară stabilit pentru perioada relevantă, respectiv 4.050 lei, motiv pentru care este încălcat art. 150 alin. (1) din Codul muncii, potrivit căruia indemnizația de concediu nu poate fi mai mică decât salariul de bază corespunzător perioadei respective. Contestatoarea susține că, indiferent de metoda de calcul, valoarea corectă a indemnizației de concediu raportată la timpul de lucru și la salariul minim în vigoare este de minimum 2,042 lei/oră, astfel că valoarea ofertantului declarat câștigător, respectiv 1,98 lei/oră, este în mod vădit sub nivelul legal minim.

Totodată, contestatoarea invocă Decizia CNSC nr. 1290/C9/1123/1170 din 16.06.2021, prin care Consiliul a statuat expres obligația autorității contractante de a verifica dacă indemnizația pentru concediul de odihnă este sub salariul minim brut, aceasta fiind o componentă esențială și obligatorie a costului salarial. Se mai arată că, prin acceptarea acestei valori ilegale, autoritatea a încălcat dispozițiile art. 133–134 din HG nr. 395/2016, neprocedând la verificarea elementelor de cost obligatorii, și prevederile art. 137 alin. (3) lit. a) din același act normativ, întrucât oferta nu include costurile minimale impuse de legislația muncii. În consecință, contestatoarea solicită respingerea ca inacceptabilă a ofertei depuse de

Autoritatea contractantă arată că a analizat cu rigurozitate propunerile financiare ale ofertanților, în conformitate cu dispozițiile art. 133 și 134 din HG nr. 395/2016, și că a considerat oferta admisibilă și conformă. Aceasta precizează că a solicitat clarificări ofertantului în legătură cu componenta fondului pentru handicap și cu situația personalului, că răspunsurile transmise au fost considerate concludente și că nu a identificat motive pentru solicitarea unor clarificări suplimentare sau pentru respingerea ofertei din perspectiva elementelor de fundamentare a costului salarial. Autoritatea susține că tariful ofertat de este realist, sustenabil și corelat cu valoarea estimată, reprezentând 97,55% din aceasta, astfel că nu există niciun element care să permită calificarea sa drept preț neobișnuit de scăzut. De

asemenea, autoritatea apreciază că diferența dintre ofertele celor doi ofertanți, de 0,08 lei/oră, confirmă caracterul competitiv, iar nu artificial, al valorilor ofertate.

Intervenienta arată că determinarea indemnizației de concediu de odihnă la valoarea de 1,98 lei/oră este corectă, întrucât aceasta a fost raportată la durata efectivă a contractului, respectiv 7,562 luni, iar nu la un an calendaristic complet. Potrivit intervenientei, contestatoarea aplică în mod eronat o formulă anuală, ignorând faptul că durata contractului este una determinată și inferioară unui an, astfel că orice comparație cu suma de 4.050 lei/lună este nefundamentată. Intervenienta susține că indemnizația de concediu trebuie raportată la perioada efectiv lucrată în cadrul contractului și că valoarea ofertată respectă cerințele legale și principiile contabilității de gestiune. Totodată, aceasta apreciază că diferența dintre valoarea indicată de contestatoare și cea depusă de societate este infimă (0,06 lei/oră) și reprezintă o marjă de rotunjire contabilă ce nu afectează conformitatea propunerii financiare.

Intervenienta mai subliniază că fundamentarea depusă este coerentă, că autoritatea contractantă a evaluat-o în mod corespunzător și că nu exista nicio obligație legală pentru solicitarea unor clarificări suplimentare cu privire la acest element, fiind evident pentru comisie că oferta este sustenabilă și completă.

Consiliul reține că, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul muncii, indemnizația de concediu nu poate fi mai mică decât salariul de bază corespunzător perioadei respective. Acest text legal instituie o obligație imperativă în sarcina angajatorului și stabilește nivelul minim sub care indemnizația de concediu nu poate coborî. Indemnizația aferentă concediului de odihnă reprezintă un drept salarial autonom, iar valoarea acesteia este determinată prin raportare la salariul de bază, nu la durata contractului comercial încheiat între ofertant și autoritatea contractantă. Din această perspectivă, calculul propus de intervenientă, deși raportat la durata contractului, nu poate justifica diminuarea valorii indemnizației sub salariul minim aplicabil.

Examinând documentele ofertei depuse de, Consiliul observă că, potrivit Anexei 1 la Formularul 5 – Fundamentarea tarifului, indemnizația de concediu a fost calculată la o valoare de 1,98 lei/oră, rezultând o indemnizație inferioară salariului minim brut pe țară stabilit pentru perioada de referință, respectiv 4.050 lei, așa cum a recunoscut și intervenienta.

În speță, autoritatea contractantă nu a verificat în mod efectiv acest element, limitându-se la o analiză formală a propunerii financiare și la solicitarea de clarificări cu privire la alte componente ale prețului, fără a

analiza dacă valoarea indemnizației de concediu respectă cerințele art. 150 din Codul muncii. Neprocedând la această verificare, comisia a încălcat obligațiile prevăzute de art. 133 alin. (2) și art. 134 alin. (1) din HG nr. 395/2016.

De asemenea, Consiliul reține că diferența dintre valoarea calculată de ofertant (1,98 lei/oră) și nivelul minim legal (aproximativ 2,042 lei/oră), deși aparent redusă, nu poate fi calificată ca eroare aritmetică sau rotunjire contabilă, ci reprezintă o eroare de fundamentare a costurilor salariale, situație ce nu poate fi remediată prin clarificări, potrivit art. 134 alin. (6) din HG nr. 395/2016. Această diferență generează o diminuare semnificativă a costurilor obligatorii, afectând caracterul real și sustenabil al ofertei.

Pentru aceste considerente, Consiliul constată că oferta nu respectă dispozițiile art. 150 din Codul muncii și nu include costurile minimale impuse de legislația în vigoare, fiind astfel inacceptabilă în sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016. Critica formulată de contestatoare este întemeiată.

CRITICA 2 – Cheltuielile administrative, indirecte și alte costuri operaționale calculate nerealist și sub nivelurile minime necesare.

Contestatoarea SRL arată că a inclus în propunerea financiară valori derizorii și nejustificate pentru componentele de cheltuieli administrative și indirecte. Potrivit Fundamentării tarifului (Anexa 1 la Formularul 5), ofertantul a bugetat:

- **0,01 lei/oră** pentru cheltuieli administrative / regie, rezultând doar **97,09 lei** pentru cele 9 posturi și 9 709 ore de prestare;
- **0,02 lei/oră** pentru alte cheltuieli (echipamente de lucru vară-iarnă, contabilitate, control și instruire, vize medicale, calificare profesională), însumând **194,18 lei**;

Contestatoarea susține că aceste valori sunt incompatibile cu realitatea prestării serviciilor de pază și cu costurile obligatorii impuse de legislația muncii și de normele specifice din Legea nr. 333/2003 și HG nr. 301/2012. Astfel, cheltuieli precum vizele medicale periodice, echipamentele de lucru, instruirile periodice SSM-PSI-pregătire profesională, contabilitatea și controlul operativ nu pot fi suportate în mod real cu sumele ofertate, de numai 291,27 lei pentru perioada totală a contractului, echivalentul a aproximativ 1,26 lei pe zi pentru toate cele 9 posturi.

Se susține că aceste valori arată o subevaluare intenționată a costurilor, realizată cu scopul diminuării tarifului orar, cu încălcarea art. 133 și art. 134 din HG nr. 395/2016, dar și a principiilor consacrate de art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 privind tratamentul egal, eficiența

utilizării fondurilor și integritatea procedurii. Contestatoarea arată că oferta este, prin urmare, artificială, iar comisia de evaluare avea obligația de a solicita clarificări cu privire la aceste elemente sau de a respinge oferta ca neconformă potrivit art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016.

Autoritatea contractantă arată că a analizat în integralitate propunerile financiare ale ofertanților, considerând oferta SRL admisibilă și conformă, în condițiile în care prețul ofertat este apropiat de valoarea estimată a achiziției (97,55%). Aceasta susține că a solicitat clarificări pentru elementele considerate sensibile (fondul pentru handicap), primind răspunsuri pe care le-a apreciat ca fiind concludente, și că nu a identificat necesitatea clarificării componentelor de regie și a celor indirecte.

Autoritatea afirmă că legislația aplicabilă nu impune praguri minimale pentru aceste categorii de costuri și nici metodologii standardizate de calcul, astfel că operatorul economic are libertatea de a-și optimiza cheltuielile, cu respectarea cerințelor tehnice și legale. Autoritatea consideră că prețul ofertat este real, competitiv și sustenabil, contestatoarea neputând dovedi caracterul nereal și nesustenabil al acestuia.

Intervenienta arată că valorile incluse la cheltuieli administrative (0,01 lei/oră) și alte cheltuieli (0,02 lei/oră) sunt realiste și justificate raportat la structura operațională a societății. susține că dispune de infrastructură preexistentă complet amortizată, respectiv echipamente, mijloace de comunicare, personal administrativ, servicii externalizate de contabilitate și medicina muncii, precum și un punct de lucru în municipiul Câmpina, aflat în imediata vecinătate a locațiilor contractului, ceea ce reduce semnificativ costurile operaționale.

Intervenienta precizează că serviciile de instruire periodică, control și supervizare sunt absorbite în costurile generale ale societății și distribuite proporțional între contractele active, ceea ce permite ofertarea unor valori reduse pentru contractul analizat. Aceasta apreciază că legislația nu impune valori minime obligatorii pentru aceste categorii de costuri și că fiecare operator economic își stabilește strategia de costuri în funcție de particularitățile proprii. De asemenea, invocă faptul că tariful total ofertat este corespunzător, sustenabil și în imediata apropiere a valorii estimării, nefiind posibil ca acestea să fie încadrate ca preț neobișnuit de scăzut.

Consiliul reține că, potrivit art. 133 și art. 134 din HG nr. 395/2016, comisia de evaluare are obligația de a analiza în mod efectiv și complet propunerile financiare ale ofertanților, în scopul stabilirii caracterului real,

corect și sustenabil al prețului ofertat. În situația în care există suspiciuni cu privire la elementele de cost, comisia are obligația de a solicita clarificări detaliate, iar în cazul în care acestea nu conduc la demonstrarea caracterului real al prețului, oferta trebuie respinsă ca inacceptabilă în temeiul art. 137 alin. (3) lit. a) din același act normativ.

Examinând fundamentarea tarifului depusă de, Consiliul constată că valorile declarate pentru cheltuielile administrative (0,01 lei/oră) și pentru cele indirecte (0,02 lei/oră) generează un total cumulat de numai 291,27 lei pentru întreaga perioadă contractuală, sumă care, raportată la cele 9 posturi de pază și la durata contractului de 230 zile, echivalează cu aproximativ 1,26 lei/zi destinate tuturor cheltuielilor administrative, logistice, operaționale, de echipare, instruire și control implicate în derularea contractului.

Consiliul constată că, în răspunsul formulat în cadrul cererii de intervenție, însăși intervenienta recunoaște faptul că valoarea acestor categorii de costuri a fost diminuată ca urmare a:

(i) externalizării serviciilor de medicină a muncii, pregătire profesională, SSM și PSI, în regim de abonament anual, costuri pe care societatea le consideră acoperite la nivel general; precum și

(ii) utilizării dispeceratului și a autovehiculului de intervenție deja existente în zona Câmpina-Breaza, fără alocarea unor cheltuieli suplimentare la nivelul contractului analizat.

Consiliul subliniază însă că libertatea ofertantului de a-și organiza activitatea internă nu îl exonerează de obligația de a reflecta în prețului ofertat **toate costurile obligatorii și necesare derulării contractului**, întrucât fundamentarea prețului trebuie să acopere, în mod real și efectiv, fiecare element ce compune serviciul, indiferent dacă aceste resurse sunt utilizate exclusiv pentru contract sau în comun cu alte servicii ale societății.

În acest sens, costurile aferente echipamentelor de lucru de vară și iarnă, vizelor medicale periodice, instruirilor SSM-PSI, pregătirii profesionale anuale obligatorii prevăzute de Legea nr. 333/2003 și HG nr. 301/2012, controlului operativ al personalului, precum și serviciilor de contabilitate și administrare nu pot fi reduse până la niveluri pur simbolice, fără justificări documentare. Chiar și în ipoteza externalizării sau amortizării acestor servicii, costurile aferente utilizării lor trebuie reflectate proporțional în prețului ofertat, întrucât fiecare contract contribuie la consumarea acestor resurse.

Consiliul constată că intervenienta nu a prezentat înscrisuri care să justifice valorile extrem de reduse declarate, limitându-se la explicații generale privind infrastructura amortizată și distribuirea costurilor la nivelul societății, fără a demonstra modul concret în care aceste

cheltuieli sunt acoperite în cadrul contractului prezent. De asemenea, comisia de evaluare nu a solicitat clarificări asupra acestor componente, deși valorile ofertate sunt vădit atipice.

În jurisprudența sa constantă, Consiliul a stabilit că operatorii economici au dreptul de a-și configura liber structura costurilor indirecte, însă această libertate nu poate conduce la excluderea unor costuri esențiale sau la declararea unor valori pur formale, în mod evident insuficiente pentru acoperirea cheltuielilor reale impuse de legislația aplicabilă serviciilor de pază. O astfel de situație se încadrează în ipoteza art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016, referitoare la lipsa elementelor obligatorii ale propunerii financiare.

Prin urmare, Consiliul apreciază că valorile ofertate de la capitolele „cheltuieli administrative/regie” și „alte cheltuieli directe și indirecte” nu reflectă realitatea operațională și nu permit concluzia că oferta poate fi executată în condiții de legalitate și eficiență economică. În aceste condiții, comisia de evaluare avea obligația de a solicita clarificări detaliate cu privire la aceste elemente, iar în lipsa unor justificări concludente, oferta trebuia declarată inacceptabilă.

Consiliul constată că menținerea în procedură a unei oferte care nu acoperă costurile reale ale serviciului este nelegală. În consecință, critica formulată de contestatoare este întemeiată.

Consiliul reține că, potrivit art. 133 și art. 134 din HG nr. 395/2016, comisia de evaluare are obligația de a analiza în mod efectiv și complet propunerile financiare ale ofertanților, în scopul stabilirii caracterului real, corect și sustenabil al prețului ofertat. În situația în care există suspiciuni cu privire la elementele de cost, comisia are obligația de a solicita clarificări detaliate, iar în cazul în care acestea nu conduc la demonstrarea caracterului real al prețului, oferta trebuie respinsă ca inacceptabilă în temeiul art. 137 alin. (3) lit. a) din același act normativ.

Consiliul constată că neconformitățile identificate în analiza criticilor referitoare la fundamentarea propunerii financiare a ofertantului declarat câștigător, respectiv calculul indemnizației de concediu și stabilirea cheltuielilor administrative și indirecte la valori incompatibile cu derularea în condiții legale a contractului, conduc în mod necesar la concluzia că oferta este inacceptabilă, în sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016. Caracterul neconform al acestei oferte este unul structural, rezultat direct din nerespectarea unor elemente obligatorii ale costului, și nu poate fi remediat prin eventualele clarificări sau printr-o reevaluare ulterioară.

Având în vedere că aceste deficiențe sunt apte, prin ele însele, să atragă eliminarea ofertei din cadrul procedurii, Consiliul reține că soluția

asupra lor face de prisos analizarea celorlalte critici formulate de contestatoare, întrucât, în mod obiectiv, chiar și în ipoteza unei eventuale respingeri a acelor susțineri, oferta ar rămâne în continuare inacceptabilă/neconformă. În consecință, în temeiul principiului economiei procedurale, Consiliul nu mai procedează la analiza celorlalte motive de contestație, acestea devenind lipsite de utilitate practică sub aspectul soluționării cauzei.

Luând în considerare aspectele prezentate, în temeiul art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va admite contestația formulată de L, în contradictoriu cu de, va anula raportul procedurii de atribuire și adresele de comunicare și va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de maxim 15 zile de la primirea prezentei decizii, să reevalueze oferta, ținând cont de considerentele prezentei Decizii și legislația aplicabilă în vigoare.

Pe cale de consecință, Consiliul va respinge, cererea de intervenție formulată de

Prezenta decizie va fi obligatorie pentru părțile cauzei potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentei decizii se va putea formula plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate potrivit prevederilor art. 29 și 32 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru cele constatate,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite în principiu, cererea de intervenție formulată de

Admite contestația formulată de L, în contradictoriu cu de anulează raportul procedurii de atribuire și adresele de comunicare și obligă autoritatea contractantă ca, în termen de maxim 15 zile de la primirea prezentei decizii, să reevalueze oferta, ținând cont de considerentele prezentei Decizii și legislația aplicabilă în vigoare.

Respinge, cererea de intervenție formulată de

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință

de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

Redactat practica Deciziei

.....

Redactată în 5 exemplare.